

॥ १०५ ॥

दुमासनम् ॥ १७४ ॥ दारिद्र्यः स्थेप्रतीहारः प्रतीहार्यप्यनन्तरे । वि
पुलेनकुलेविष्णोवभुः स्यात्पिङ्गलेत्रिषु ॥ १७५ ॥ सारोबलेस्थिरंशेच
न्याय्येक्कीवंवरेत्रिषु । दुरेदरेदूतकारेपणेदूतेदुरेदरम् ॥ १७६ ॥
महारण्येदुर्गपथेकान्तारः पुनपुंसकम् । मत्सरेऽन्यम्भदेपेतद्वत्कृ
पण्योस्त्रिषु ॥ १७७ ॥ देवादृतेवरः श्रेष्ठेत्रिषुक्कीवेमनाक्प्रिये । वं
शङ्करेकरीरेऽस्त्रीतरुभेदेघटेचना ॥ १७८ ॥ नाचमूजघनेहस्त
सूत्रेप्रतिसरेऽस्त्रियाम् । यमानिलेन्द्रचन्द्रार्कविष्णुसिंहं शुवाजिषु
॥ १७९ ॥ शुक्लकपिभेकेषुहरिर्त्रैकपिलेत्रिषु । शर्कराकर्ण्यंशेऽ
पियात्रास्याद्यापनेगौ ॥ १८० ॥ इरभूवाक्सुरासुस्यात्तन्द्रीनि
द्राप्रमोलयोः । धात्रीस्यादुपमातापिक्षितिरप्यामलक्यपि ॥ १८१ ॥
क्षुद्राव्यङ्गानटीविश्यासरघाकण्ठकारिका । त्रिषुक्रूरेऽधमेऽल्लेऽपि
क्षुद्रोमात्रपरिच्छदे ॥ १८२ ॥ अल्लेचपरिमाणेसामात्रंकात्स्न्येऽवधा
रणी । आलेख्याश्चर्ययोश्चित्रं कलत्रं शोभाय्ययोः ॥ १८३ ॥ योग्यभा
जनयोः पात्रं पत्रं वाहनपक्षयोः । निदेशग्रन्थयोः शास्त्रं शस्त्रमायुधलोहयोः
॥ १८४ ॥ स्याज्जटाश्रुकयोर्त्रैत्रंक्षेत्रं पत्नीशरीरयोः । मुखाग्रेक्रोडहल
योः पोत्रं गोत्रं नुनान्निच ॥ १८५ ॥ सत्रमाच्छादनेयज्ञेसदादानेधनेऽपि
च । अजिरंविषयेकायेऽप्यम्बरं व्योम्निवाससि ॥ १८६ ॥ चक्रंरष्ट्रेऽप्यक्ष
रनुमोक्षेऽपिक्षीरमशुच । स्वर्गेऽपिभूरिचन्द्रौदौदारमात्रेऽपिगोप

अम३
ना ३